

«Десь на горизонті хмара-хустка...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

Десь на горизонті хмара-хустка
Манить в даль, мов дівчина у сад,
І весни такі пахучі згустки
Розплескалися об голубий фасад.

Дні стоять погожі і привітні –
Розтопилося б і серце кам'яне;
Всі на вулицях – немов знайомі, рідні,
Лиш чомусь не впізнають мене...

Джерело: *Симоненко В. А. У твоєму імені живу.* — К.: Веселка, 1994.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/des_na_ghoryzonti_khmara_khustka